

MİLLİ ŞUUR

ALTAN EKMEN YAZDI

Bir dostla sohbetimiz sırasında Azerbaycan'dan konu açılınca soruldu ki: 30 yıl önce 1990 yılında Karabağ'ı, Ermenistan'a bırakmak zorunda kalan Azerbaycan ne oldu da şimdi böylesi bir kararlılıkla 45 gün içerisinde ermeni ordusunu bozguna uğratarak işgaldeki toprakların çoğunu kurtarabildi?

Sizce sebebi nedir diye sordum..

Bence "milli şuur" dedi ve ekledi. Dediki 30 sene önce SSCB'nden yeni ayrılan ve milli hassasiyetleri neredeyse yok edilen Azerbaycan'ın Ermenistan'a topyekün bir direniş göstermesi düşünülemezdi. Ancak aradan geçen bu 30 yıllık süreçte toparlandılar, millet olmanın, bağımsız olmanın ve bağımsızlık adına gerekirse gönüllü olarak cepheye gidip ölmeyi göze alacak bilince eriştiler.

Dostu dinlerken hayranlıkla yüzüne bakıp gözlerimle onu onaylarken, içimden şunlar geçti; acaba ülkemizde de bu 30 yıl içerisinde milli şuur konusunda bir gelişme bir ilerleme oldu mu? Yoksa maddeyi merkeze alan, yaşama ve refah seviyesi artan ülkemiz insanlarında özellikle gençlerde bu şuurlanma konusunda ne durumdayız?

Milli şuur nedir? Neyle beslenir? Nasıl oluşur?

Maaleseftir ki ülkemizde aydınlar , akademisyenler, öğretmenler ve pek çok alanda yol gösterici olan kesime bu soruyu sorsak üç farklı yaklaşım görürüz..!

Birinci yaklaşım derki; Milliyetçiliği önceleyen Türk gelenek ve görenekleri esas alan bir eğitim müfredatı ile gençlerimizi okullarda yetiştirmeliyiz.

İkinci yaklaşım diyecektir ki; Dini esasları önceleyen ve dinin emir ve yasaklarını içeren bir eğitim müfredatı ile çocuklarımızı yetiştirmeliyiz.

Üçüncü yaklaşım diyecektir ki; çağdaşlığı esas alan ve batı toplumlarının uyguladığı aynı zamanda Atatürk ilke ve inkılaplarını esas alan bir eğitim müfredatı ile çocuklarımızı yetiştirmeliyiz.

Bu üç akımın görüşlerine de saygı duyalım ve diyelim ki "evet sen haklısın ... " Karşılaşacağımız manzara şudur. Kendi görüşünü öncelerken diğerlerini ya düşman edip öteleyecek ya da yok sayacaktır.

Bunu nerden mi biliyoruz? Biliyoruz çünkü bu üç akımın da doğru olduğuna inanan hükümetler ülkemizde iş başına geldiler ve sadece kendi görüşlerini hâkim kılmak ve kendilerine daha çok taraftar toplamanın peşine düştüler.

Oysa ki; bir ülke ortak değerler üzerinde anlaşamazsa, ortak bir dil oluşturamaz ise, birinin çare olarak gördüğünü biri zehir olarak görürse, birinin kahramanı diğerinin lanetlediği kişi olursa milli şuur geliştirmek kolay mıdır?

Hepimizin sevdiği ve hepimizce onaylanan bir yazarımız ya da bir eserimiz var mı?

Hepimizin sevdiği ve gurur duyduğu bir ressam adı söyleyebilir miyiz?

Hepimizin ortak değer verdiği tarihi kahramanlarımız hangileridir?

Hepimizin kabul edebileceği ve sahipleneceği bir sanatçımız, filmimiz, tarihi eserimiz var mıdır?

Asıl kritik soruyu sorayım; şu anda hemen hemen herkesin hayranlıkla izlediği ve benimsediği dünyaca ünlü bilim adamımız Aziz SANCAR, ABD 'den Türkiye'ye dönüş yapsa ve bir siyasi partiyi övüp ya da eleştirse ne olur?

Cevap; bütün geçmişinin ve başarılarının üzerine sünger çekilir, alehinde edilmedik laf hakaret kalmaz, ülke nüfusunun yarısı tarafından kahraman ilan edilirken diğer yarısı tarafından hain ilan edilir.

.....

1970-80 yılları arasında lisede öğrenciydik; hükümetler sık sık değişirdi. Hükümetler değiştikçe okul duvarlarında asılı olan Türk büyükleri resimleri duvardan kaldırılır, sonrasında diğer hükümetlere göre asılırdı.

Sonraki yıllarda kılık kıyafet üzerinden bir milli şuur oluşturulmaya çalışıldı. Binlerce kadın eğitim hakkı gibi temel bir insan hakkından mahrum bırakıldı.

İçinde bulunduğumuz yıllarda ise dini değerleri öne alan bir politika izlenmektedir.

Gelinen noktada uygulamalar ve sonuçlar göstermiştir ki: Milli şuur oluşturulurken milletin ortak değerlerini eşit derecede önemli görmeli, birini diğerinin önüne geçirmemeli en önemlisi de öbürünü şeytanlaştırmaktan kaçınılmalıdır.

Dini değerlerimizin yanında, Türk kültürü gelenek ve göreneklerimizle birlikte gelişen dünyaya ayak uydurabilecek yeniliğe açık, ilerlemeyi ve gelişmeyi seven, aklın bilimin öncülüğünde, çağdaş ve demokratik değerleri benimseyen bir anlayışı düşünebilir miyiz?

Yaşar Kemal' den ve Necip Fazıldan bahsederken ikisine karşı duygularımız eşit olabilir mi?

Atatürk ve Fatih'ten bahsederken ikisi hakkındaki değer yargılarımız eşitlenebilir mi?

Mimar Sinan'ın tarihi eserleri ile Orhun kitabelerine aynı duyarlılıkla yaklaşılabilir mi?

OLMAZ diyeceksiniz, olamaz çünkü davamız zarar görür, olamaz çünkü kolay yoldan insanların seçimlerde kullandıkları oyu alamayız. Olamaz çünkü yanlışlarımızı, hatalarımızı ve kusurlarımızı aklayacak taraftardan yoksun kalırız.

Olamaz çünkü; siyasetin ilk temel kuralı düşman yaratmaktır...!